

ABBA, VADER

Wij willen nadenken over het rijke onderwerp: de Vader en de Zoon. Wij zien de relatie van de Vader en Zijn geliefde Zoon al van vóór de schepping (Spr.8:23-31). Het boek Spreuken is ook vol met wijze instructies van een vader aan zijn zoon. De instructies van een vader aan zijn kinderen en kleinkinderen vinden wij tevens bij de wetgeving (Deut.6:1-2). Typologisch zien wij de relatie van de Vader en Zijn geliefde Zoon al bij Abraham en Izak (Gen.22). Als een met de Geest vervulde gelovige kun je als vader spreken op de manier zoals Jozef deed (Gen.50:20-21). De relatie van de Vader en Zijn geliefde Zoon zien wij uiteraard bij Christus' omwandeling op aarde (Joh.5:19). Als de satan spreekt over de Vader en de Zoon, laat hij echter het woord 'geliefde' weg (Matt.4:6).

• Johan Schep

De relatie zoals Jezus die had met de Vader mogen wij vandaag kennen door de kracht van de Heilige Geest (Rom.8:14-16). Wij komen hier bij een van de rijkste en mooiste gedeelten uit Gods Woord. Paulus gebruikt niet alleen de woorden Vader en Zoon, maar ook het begrip *adoptie*. Wij zijn namelijk aangenomen als Gods kinderen en hebben de geest van het 'zoonschap' ontvangen, d.i. de positie van zonen. Maar wij zijn ook uit God geboren

(Joh.1:12). Beide voorrechten spreken van een intieme en stabiele relatie met God, die niet te verbreken is. Zo is het ook bij ons mensen. Wij blijven ons leven lang kinderen van onze ouders, ook al ben je 70 jaar. In het Joodse denken is de relatie Vader en Zoon niet bekend. Zij vinden de Naam van God, Jahweh, zo heilig, dat ze die niet eens uitspreken en Hem Adonai (Heer) noemen.

Het is goed om even stil te staan bij de grote verandering van ons denken, als je door het geloof een nieuwe schepping bent geworden (2 Kor.5:17). De Bijbel gebruikt het Griekse woord ‘metanoia’ voor de bekering. Dit is een fundamentele verandering – zoals een rups verandert in een vlinder. Paulus maakt ons duidelijk dat wij voor eeuwig verbonden zijn met onze hemelse Vader, dat wij vrije toegang tot God hebben (Rom.5:2), en innerlijke zekerheid ontvangen door de inwonende Heilige Geest.

Als iemand onzeker is over zijn of haar redding, dan vraag ik altijd of zo iemand de leiding van de Heilige Geest heeft ervaren. Als het antwoord bevestigend is, dan breng ik hem of haar naar Romeinen 8:16 tot 28, waar dit wordt bevestigd. Onze hemelse Vader wil dat Zijn kinderen in volle zekerheid leven. Twijfel en angst verlammen. Gods Geest geeft ons overwinning over de zonde. De volgende Bijbelverzen moeten wij in ons hart opslaan: Spreuken 3:5-6; Psalm 25:4-9; 143:10; Jesaja 30:21; 48:16-17; Jeremia 10:23. Het is niet aan ons om de juiste weg te bewandelen, maar de Geest van God leert het ons.

Hoewel Jozef niet zoals wij de inwonende Heilige Geest bezat, erkende de farao wel dat de Geest van wijsheid en kennis in hem was (Gen.41:38-39; Ps.119:33-35, 129-133). De inwoning van de Geest is aan de discipelen beloofd in de bovenzaal (Joh.14:25-26). Paulus schrijft aan allen die door het geloof de Heilige Geest hebben ontvangen, dat de ogen van hun hart zijn geopend voor de rijkdommen van Gods wijsheid (Ef.1:13, 17-19; 3:16-19). Het is mogelijk in de kracht van de Geest te wandelen.

Het volgende waarvan de adoptie ons bevrijdt, is een leven van slavernij en angst voor de dood (Hebr.2:14-15). Het Woord van God benadrukt niet de transactie van de adoptie, maar de zekerheid, de liefde en de genade ervan (2Tim.1:7; 1Joh.4:18). De eerste adoptie in de Bijbel is die van Mozes (Ex.2:1-10). Farao’s dochter adopteerde hem uit medelijden. De tweede adoptie is die van Esther (Esth.2:5-11). Haar adoptie was het gevolg van familieplichten. De adoptie van Mefiboseth was pure genade (2Sam.9:1-13). Het initiatief kwam van koning David. Mefiboseth was kreupel aan beide voeten (2Sam.4:4). Zijn naam betekent: die schande verbreidt. Hij woonde in Lo-Debar (d.i. niets). David bracht hem dagelijks naar zijn tafel als de gelijke van al zijn zonen en dochters. Zijn lamme voeten bleven onder het tafelkleed, de aandacht viel op de koning.

Dit is een beeld van onze aanneming, die pure genade is (2Kor.6:16-18; Ef.1:5). Onze positie is nog veel hoger, want wij zitten met Hem op dezelfde troon (Openb.3:21).

Voor sommige mensen betekent het woord adoptie zoiets als een mindere status in de familie. In de Romeinse cultuur was dat anders. De geadopteerde zoon had meer voorrechten dan de natuurlijke zoon. Hij kon de erfenis nooit verliezen.

Het woord ‘Abba’ is Aramees voor Vader. Dit woord gebruikte de Heer in Gethsémané (Mark.14:36). Hij zei: ‘Abba, Vader, alles is U mogelijk, neem deze drinkbeker van Mij weg; maar niet wat Ik wil, maar wat U wilt’. Jezus eindigde Zijn zeven woorden op het kruis zelfs met een bekend Joods lied: ‘Vader, in Uw handen beveel ik mijn geest’ (Luk.23:46). De woorden van dit gebed vinden we in Psalm 31. Dat zongen Joodse mensen ook op datzelfde moment in de tempel. Zo eindigde Stéfanus ook (Hand.7:59). Er is wel een groot verschil, want de Heere Jezus gaf Zijn geest vrijwillig over. Jezus bepaalde Zelf het moment van Zijn geboorte (Gal.4:4) en van Zijn sterven. Hij gaf Zijn leven als het offer, het ware Paaslam. Zijn offer maakt alle andere offers nu overbodig! Het bloed van Jezus Christus, Gods Zoon, reinigt ons van alle zonde (1Joh.1:7).

Als Hij dit laatste kruiswoord heeft uitgesproken, komen de aarde en de hemel in beweging. Het is het antwoord van de Vader. Het voorhangsel in de tempel scheurt, de aarde beeft, de rotsen scheuren, de graven gaan open en vele lichamen van ontslapen heiligen worden opgewekt (Matt.27:52). De woorden: ‘Vader, in Uw handen beveel ik mijn geest’ mogen wij nu iedere dag bidden. David was zijn leven niet zeker. Maar hij wist: ‘Mijn tijden zijn in Uw hand’ (Ps.31:16). Het paradijs is open (Luk.23:43). Laten wij dan met vrijmoedigheid naderen tot de troon van de genade, opdat wij barmhartigheid verkrijgen en genade vinden om geholpen te worden op het juiste tijdstip (Hebr.4:16). De dood is het einde niet! Wat een troost is het dat wij onze geliefden en kinderen weer zullen zien (2Sam.12:23). Door Gods genade mogen wij nu daar binnengaan. Christus’ opstanding op de Paasmorgen is ook de garantie voor onze eigen opstanding. Het opstandingsleven woont nu in iedere gelovige (Rom.8:11). Door de Heere Jezus is er een geestelijke familie, de familie van Gods kinderen (1 Joh.2:12-14). Alles is geboren om te groeien. Wij zijn kinderen, maar laten wij het verlangen koesteren om vaders te worden in het geloof zoals Jozef.